Sorry Boys - Hard Working Classes (2010)

1. Hard Working Classes [3:36] 2. Salty River [3:15] 3. Cancer Sign Love [3:24] 4. Chance [4:06] 5. Trains Go Everywhere [3:54] 6. I Feel Life [4:09] 7. Roe Deer At A Rodeo [3:59] 8. Caesar On Fire [3:55] 9. Give Me Back My Money [3:48] 10. No Saviour [3:05] Iza Komoszyńska - vocals, keyboards, percussion, harmonica Tomasz Dąbrowski – electric & acoustic guitar, lap steel guitar Piotr Błak – electric guitar Jacek Perkowski – bass Kuba Zawadziło – drums Przemek Waszak – keyboards (1,2) Bodek Pezda – loops (1,3) Mariusz Godzina – saxophone (1,2,3,6,10) Tomasz „Ragaboy" Osiecki – sitar, tanpura, dilruba

Nieco spóźniona recenzja debiutanckiej płyty tej warszawskiej formacji. Płyty, która bardzo sentymentalnie przeniosła mnie dwadzieścia lat wstecz, do czasów, gdy odkrywałem dla siebie klimaty 4AD i przede wszystkim nieziemski wokal Elizabeth Fraser z Cocteau Twins. Ta sentymentalna podróż nie jest oczywiście przypadkowa, bo zarówno wokal Izy Komoszyńskiej, jak i muzyka Sorry Boys ma prawo przywoływać echa tej kultowej brytyjskiej grupy. I choć Komoszyńska wyśpiewuje „tradycyjne", pisane przez siebie teksty (ponadto gra na klawiszach, instrumentach perkusyjnych i harmonijce) – w przeciwieństwie do Fraser, wykonującej piosenki w zmyślonym języku – można śmiało powiedzieć, że jej wokal, podobnie jak u brytyjskiej wokalistki, jest kolejnym, magicznie brzmiącym instrumentem.

Już pierwszy numer, tytułowy Hard Working Classes o tym przekonuje, wysyłając nas w czasy albumu Blue Bell Knoll (1988). Dominuje klimat oniryczności i swoistej zwiewności jeszcze piękniej podkreślony w jednym z najlepszych utworów na krążku, Cancer Sing Love. Do kategorii najmocniejszych rzeczy na płycie należy również Chance – transowy, sunący do przodu, z delikatnie postrockowymi gitarami i cudnym klawiszowym tłem. Warto przy tej okazji dodać, że do tych dwóch ostatnich kompozycji grupa zrealizowała bardzo interesujące klipy. Doskonale prezentuje się ponadto I Feel Love ubrany w smutną melodię (a gdzież ich tutaj nie ma?!) i okraszony, podobnie jak cztery inne piosenki, delikatną figurą saksofonu. Nieco mniej intrygują senne Roe Deer At A Rodeo i Caesar On Fire. To że Sorry Boys może zagrać jednak inaczej świadczy Salty River, bardzo rockowy, brudny, przesterowany, z agresywnym wokalem

Komoszyńskiej. Na tle całości zaskakuje także Give Me Back My Money, ocierający się o soulowe rewiry.

Mnóstwo w tej muzyce aranżacyjnych drobiażdżków podkreślonych bogactwem instrumentów (choćby sitar, tanpura i dilruba). Szkoda w związku z tym, że album trwa tylko 37 minut. A można byłoby dorzucić do całości ciekawy Winter, którym Sorry Boys szerzej pokazał się słuchaczom na składance Minimax Piotra Kaczkowskiego w 2008 roku.

Bardzo udany, melancholijny i zarazem hipnotyzujący, utrzymany w klimacie inteligentnego dream popu debiut, w którym muzyka została uzupełniona dodatkowo, idealnie z nią współgrającą, szatą graficzną. ---Mariusz Danielak, artrock.pl

2011 debut album from the Polish Indie outfit. Hard Working Classes is hypnotizing and atmospheric with multi-layered soundscapes, haunting melodies and the phenomenal voice of Iza Komoszynskiej. Iza not only sings, but also is the writer of all lyrics, and co-writer of all music. Their music was critically acclaimed by legendary Polish radio presenter Piotr Kaczkowski (the Polish equivalent of John Peel) In 2008, the band were selected by the British organizer as the Polish representative for the popular international bands competition - GBOB 2008, the band won the Best New Polish Band award In 2009, Sorry Boys were awarded The Next Big Thing at the PAM London Awards. Sorry Boys combine the chill of the Editors, the catchiness of Glasvegas, and the melodic style of The Cocteau Twins. ---sputnikmusic.com

download (mp3 @160 kbs):

uploaded yandex 4shared mediafire mega solidfiles zalivalka cloudmailru filecloud oboom io

ba